

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci žalobcu: **M. C.**, zastúpeného advokátom JUDr. **M. C.**, proti žalovanému: **Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27. novembra 2007, číslo Z 4109/2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. júna 2008, č. k. 23 S 12/2008-68 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. júna 2008, č. k. 23 S 12/2008-68.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia o určení školného, keď po preskúmaní veci a postupu dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu nebol v rozpore so zákonom a na strane žalovaného neboli porušené také ustanovenia zákona, ktoré by mohli mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a žalobe vyhovieť. Ďalej uviedol, že sa na neho nevzťahuje ustanovenie § 92 ods. 6 zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o vysokých školách), keďže na štúdium na Fakultu financií Univerzity Mateja Bella v Banskej Bystrici (v súčasnosti Ekonomická fakulta) bol prijatý pred

1. septembrom 2007 (7. júna 2002). Namietal, že v súdnom spise sa v čase vyhlásenia rozsudku nenachádzal príslušný predpis Ekonomickej fakulty, a preto podľa jeho názoru krajský súd nemohol vec uvedeným spôsobom posúdiť a oprieť ho o svoje rozhodnutie. Namietal tiež nesúlad oznámenia o určení výšky školného na ekonomickej fakulte UMB v školskom roku 2007/2008 so štatútom. K veci ďalej uviedol, že aj keby bol povinný platiť školné, tak by to bolo na základe § 113a ods. 10 zákona o vysokých školách a nie podľa § 92 tak ako sa to uvádza v rozhodnutí súdu, a v tomto smere aj napadnuté rozhodnutia žalovaného vo výrokoch obsahujú nesprávne ustanovenia zákona; okrem toho aj keď by bol podľa §113a ods. 10 uvedeného zákona povinný platiť školné, nie je možné zákonným spôsobom určiť jeho výšku, keďže podľa odseku 9 toho istého paragrafu sa na žalobcu nevzťahujú ustanovenia upravujúce stanovenie a výpočet výšky školného (§ 92 ods. 3 a nasl. zákona o vysokých školách). Žalobca tiež namietal zloženie senátu pozostávajúceho z JUDr. M. S., JUDr. D. M. a JUDr. J. Š., a to z dôvodu, že zloženie senátu nebolo totožné so zložením, ktoré posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o námietke zaujatosti v tejto veci, č. k. 3 Ndzk 2/2008; v predmetnom rozhodnutí Najvyšší súd SR uviedol nasledovné zloženie senátu: JUDr. M. S., JUDr. D. M. a Ľ.B.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v čase podania žaloby bol žalobca študentom šiesteho roka štúdia na Ekonomickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Na štúdium bol prijatý rozhodnutím o prijatí na štúdium na vysokej škole v akademickom roku 2002/2003 číslo 1572/2002 zo dňa 7. júna 2002 podľa § 58 ods. 3 zákona o vysokých školách. Ďalej uviedol, že je nesporné, že žalobca študoval príslušný študijný program na Ekonomickej fakulte UMB šesť rokov, prekročil teda štandardnú dĺžku štúdia na Ekonomickej fakulte o jeden rok. Okrem toho žalobca súbežne s Ekonomickou fakultou študoval aj Právnickú fakultu UMB, ktorej štúdium ukončil v roku 2007, teda pred účinnosťou zákona č. č.363/2007 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o vysokých školách a bol jednoznačne povinný školné určené Univerzitou Mateja Bela v Banskej Bystrici zaplatiť. Krajský súd v Banskej Bystrici ako prvostupňový súd túto otázku vyriešil správne a zákonne. Opätovne zdôraznil, že zo strany žalovaného neboli porušené základné práva žalobcu, najmä nie jeho právo na vzdelanie. Žalobca mal právo skončiť svoje štúdium v riadnom termíne, a to bez povinností platiť školné. Verejná vysoká škola – Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici vydala dňa 20. decembra 2006 pod č.j. č.z. 3172/2006 č.s. 991-2006-SR Smernicu č. 7/2006 o výbere školného na Univerzite Mateja Bela v akademickom roku 2007/2008. Táto smernica nie je vnútorným predpisom verejnej vysokej školy podľa § 15 zákona o vysokých školách, ktorý podlieha schváleniu akademického senátu verejnej vysokej školy. Je to vnútorný predpis, ktorý schvaľuje a podpisuje rektorka v súlade s § 10 zákona o vysokých školách. V súlade s § 92 ods. 2 a ods. 14 zákona o vysokých školách v znení platnom v čase vydania smernice v predpisanej lehote zverejnila školné a poplatky spojené so štúdiom na nasledujúci akademický rok. Prílohou tejto smernice bolo okrem iného aj tlačivo - Určenie výšky školného v akademickom roku 2007/2008 a podmienky splatnosti školného. Tieto dokumenty boli zverejnené na webovej stránke Univerzity Mateja Bela v Banskej

Bystrici a sú verejne dostupné. Žalovaný opätovne uviedol, že má za to, že toto školné bolo určené správne a nie v rozpore so zákonom. Platenie školného je jednou z povinností študenta, ktorú mu určuje priamo zákon o vysokých školách. Túto povinnosť by si teda mal študent, ktorého sa povinnosť dotýka, splniť v prvom rade sám. Určenie výšky školného v akademickom roku 2007/2008 a podmienky splatnosti školného Č.414/ŠO zo dňa 23. októbra 2007 je určenie povinnosti študenta, vyplývajúcej preňho z platných právnych predpisov.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Odvolanie prejednal podľa § 250ja ods. 2 prvá veta OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Rozhodol dňa 18. marca 2009 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené oznámenie dekanke Ekonomickej fakulty UMB v Banskej Bystrici č. z. 414/ŠO z 23. októbra 2007 o určení výšky školného v akademickom roku 2007/2008 a bola zamietnutá žiadosť žalobcu o preskúmanie tohto oznámenia. Krajský súd pri preskúmaní zákonnosti a postupu žalovaného vychádzal zo zistenia, že je daná zákonná povinnosť žalobcu podľa § 92 ods. 6 zákona o vysokých školách, keďže nebolo sporné, že žalobca študoval študijný program poskytovaný verejnou vysokou školou (žalovaným) dlhšie, ako je jeho štandardná dĺžka štúdia, a preto mu vznikla povinnosť uhradiť verejnej vysokej škole ročné školné za každý ďalší rok štúdia.

Najvyšší súd SR, rozhodujúc o podanom odvolaní, sa stotožnil so závermi krajského súdu. Dôvody odvolania nebolo možné akceptovať, pretože neboli pre posúdenie danej veci právne relevantné. Keďže žalobca sa zapísal na štúdium posledného ročníka pre školský rok 2007/2008 v septembri 2007, nevzťahuje sa na neho ani ustanovenie § 113a ods. 9 zákona o vysokých školách.

V danej veci je potrebné opakovane zdôrazniť, že pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného je rozhodujúca zákonná úprava. Je nesporné, že školné bolo určené v súlade so zákonom o vysokých školách a že žalobca prekročil štandardnú dĺžku štúdia na Ekonomickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici o jeden rok. Preto ďalšími námietkami žalobcu, ktoré sa týkali nezrovnalostí, resp. nesprávnosti pri určovaní školného ako aj aplikácie smerníc a štatútu žalovaného je možné zaoberať sa len z toho hľadiska, či skutočnosti, uvádzané žalobcom by boli spôsobilé zmeniť záver, že je daná zákonná povinnosť žalobcu zaplatiť školné za školský rok 2007/2008 v určenej sume 10 500 Sk (348,54 EUR), keďže pri štandardnej dĺžke štúdia študoval šesť rokov. Aj odvolací súd je toho názoru, že nedošlo k porušeniu zákona pri rozhodovaní o povinnosti žalobcu zaplatiť školné.

Keď teda krajský súd dospel k právnemu záveru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd z dôvodov, uvedených vyššie, za správny. Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale naň ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z. z., účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

Pokiaľ ide o námietku žalobcu k zloženiu senátu krajského súdu, ktorý vo veci rozhodoval, je potrebné uviesť, že podľa Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2008 bol senát, ktorému vec pripadla a ktorý vo veci rozhodoval, štvorčlenný. To znamená, že keď rozhodoval v akomkoľvek trojčlennom zložení (zo štyroch členov uvedených v rozvrhu práce), rozhodoval v zložení v súlade s rozvrhom práce na uvedený kalendárny rok.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 18. marca 2009

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová